

φουλάρω

φουλάρω, ρ. [<φουλ + κατάλ. -άρω]. **1.** γεμίζω κάτι εντελώς: «φουλάρισα το ρεζερβουάρ τ' αυτοκινήτου μου με βενζίνη». **2.** είμαι τελείως γεμάτος: «η αίθουσα του θεάτρου φουλάρισε || μόλις το λεωφορείο φουλάρισε από επιβάτες, ξεκίνησε». **3.** τρέχω με τη μεγαλύτερη δυνατή ταχύτητα που μπορώ να αναπτύξω: «φουλάρισε τ' αυτοκίνητό του για να προλάβει τ' αεροπλάνο». (Λαϊκό τραγούδι: *μοντέλο νέο αγάπησες κι άρχισες να φουλάρεις, το γκάζι μην πατάς πολύ, μην τύχει και τρακάρεις*). **4.** καταβάλλω κάθε δυνατή προσπάθεια να πετύχω κάτι, βάζω όλες μου τις δυνάμεις, βάζω όλα μου τα δυνατά: «πρέπει να φουλάρεις, αν θέλεις να παραδώσεις τη δουλειά στην ημερομηνία που υποσχέθηκες». **5.** (στη γλώσσα του χαρτοπαιγνίου) πετυχαίνω να συνδυάσω τρία όμοια χαρτιά με άλλα δυο όμοια στο παιχνίδι του πόκερ ή της πόκας, κάνω φουλ: «παίζουμε όλο το βράδυ και φουλάρω πρώτη φορά».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας